

**SIMION-
NESCU, Flo-
rea.** N. la 8 aug.
1900. Fiul lui
Ion și al Varva-
rei. Condamnat.
(Arhiva S.R.I.)

**SIMION-
NESCU, Gelu.**
N. la 5 nov.

1937. Fiul lui Alexandru și al Mariei.
Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONESCU, Gheorghe. Con-
damnat în 1951. Mort pe 28 ian. 1953
în lg. Cernavodă, la vârsta de 58 de ani.

SIMIONESCU, Gheorghe. Din
București. Arestat pe 15 aug. 1949.
Condamnat. Detenția în pen. Jilava,
Gherla și lg. Peninsula, de unde a fost
eliberat pe 14 aug. 1954.

SIMIONESCU, Gheorghe. Elev
la liceu. Arestat pentru participare la
manifestația din 8 nov. 1945 din Piața
Palatului Regal.

SIMIONESCU, Gheorghe. N. în
1916 la Iași. Căpitan. A fost coman-
dantul militar al Odesei. Condamnat
în 1945 și amnistiat în 1954.

SIMIONESCU, Gheorghe. N. la
20 iul. 1895 la Pietroșița – Dâmbovița.
Preot în comună. Arestat la 15 aug.
1952, ca fruntaș P.N.Ț. Detenția în pen.
Pitești, lg. Galeș și Peninsula, până în
mai 1954.

SIMIONESCU, Gheorghe. N. în
1880. Pensionar. Arestat în 1949 într-o
înscenare a Securității din Fălticeni.
Un tânăr de 18 ani, Emil Perjeru, a
fost bătut și obligat să declare că a fost
sfătuit de trei pensionari să înființeze o
organizație denumită „Inima Neagră”.
După ares-tare, cei trei bătrâni din
„organizație” și copilul denunțator au
fost ținuți în condiții care „erau dintre
cele mai barbare, cu ferestrele bătute în
cuie și ușa fără nici un fel de aerisire”,
după constatarea unei comisii de la M.I..
venită întâmplător în inspecție.

SIMIONESCU, Gheorghe. Tânăr
condamnat în 1950. Detenția în pen.
Jilava, Gherla și minele Baia Sprie.

SIMIONESCU, Gheorghe. N. la
14 apr. 1914. Fiul lui Alexandru și al

Mariei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONESCU, Gheorghe. N. la
22 aug. 1894. Fiul lui Alexandru și al
Nataliei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONESCU, Gheorghe. N. la 19
mar. 1912. Fiul lui Andrei și al Alexan-
drei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONESCU, Gheorghe. N. la
1 ian. 1904. Fiul lui Constantin și al
Mariei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONESCU, Gheorghe. N. la
1 sep. 1908. Fiul lui Gheorghe și al
Paraschivei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONESCU, Gheorghe. N. la
4 mai 1920. Fiul lui Ilie și al Mariei.
Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONESCU, Gheorghe. N. la
6 iun. 1929. Fiul lui Marin și al Mariei.
Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONESCU, Gheorghe. N. la 12
aug. 1914. Fiul lui Pavel și al Mariei.
Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONESCU, Gheorghe. N. la 17
aug. 1912. Fiul lui Stelian și al Teodorei.
Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONESCU, Gheorghe-Gică.
N. în 1884 la Iași. Maior, luptător pe
front între 1917-1918, invalid de război.
Avocat la Galați din 1921. După ce a
făcut politică în partidul lui Take Iones-
cu, în 1926 a devenit membru al P.N.Ț.
Ajutor de primar în 1927 și depu-
tat între 1928-1934. Prefect al județului la
23 aug. 1944, s-a preocupat de refacerea

orașului după
bombardamente
și retragerea
germană. Ales
președintele
P.N.Ț. al fostului
județ Covurlui,
a condus cam-
pania electorală
în alegerile
fraudate de
comuniști, din

nov. 1946. Arestat pe 6 mai 1947 cu
fruntașii P.N.Ț., a fost dus la Craiova și
apoi la Aiud, până pe 30 aug. 1947. În
1948 a fost radiat din Barou, iar pe 15
aug. 1949 a fost rearestat, împreună cu
fiica sa, Romana, cu valul care cuprindea

5 000 național-tărâniști. Judecat în 1952 la Galați. Condamnat la 5 ani muncă silnică, pentru uneltire contra ordinii sociale. Eliberat în 1955.

SIMIONESCU, Gheorghe I. N. în 1921 în com. Păroși – Olt. Preot în com. Urși – Olt. A fost bătut cu patul armei în fața sătenilor de un activist de partid în 1949, pentru atitudinea sa anticomunistă. În 1953, a fost arestat și trimis la muncă obligatorie la termoncentrala de la Doicești.

SIMIONESCU, Gheorghe I. N. la 29 aug. 1895. Din Călimănești – Vâlcea. Fiul lui Ioan și al Melaniei. Arestat de Securitate în 1951, a fost trimis în lg. Capu Midia, unde a murit pe 4 feb. 1953.

SIMIONESCU, Gheorghe M. Din com. Urzicuța-Băilești – Dolj. Țăran. Arestat în timpul revoltei din 1959 împotriva colectivizării. Tatăl său fusese arestat și a murit la Galați. După ce a fost torturat la Securitatea din Craiova, a fost încarcerat în pen. Jilava și lg. din bălțile Dunării. Eliberat în 1964.

SIMIONESCU, Haralambie. N. la 15 iun. 1908. Fiul lui Ștefan și al Elenei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONESCU, Ion. N. la 5 mar. 1939 în com. Plosca – Dolj. Electrician. Arestat de Securitatea din Craiova. Condamnat de T.M. Craiova într-un proces înscenat, pentru instigare.

SIMIONESCU, Ion. Din jud. Neamț. Dascăl. Arestat în 1948 cu lotul „răzleților” și anchetat la Securitatea din Suceava. Condamnat în 1949 de T.M. Iași. Detenția în pen. Aiud.

SIMIONESCU, Ion. N. la 22 nov. 1890 în com. Sâmburești – Olt. Preot la Leleasca - Olt. Licențiat în Teologie în 1916, hirotonit la 17 mar. 1919 la Topana și apoi în com. Păroși. Condamnat de T.M. Timișoara, prin sen. nr. 1109/1951. Detenția în pen. Caransebeș.

SIMIONESCU, Ion. N. la 9 dec. 1911. Din com. Checea – Timiș. D.O din 18 iun. 1951 la Frumușița, în Bărgan, pentru 4 ani.

SIMIONESCU, Ion. N. la 16 feb. 1923. Fiul lui David și al Mariei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONESCU, Ion. N. la 17 feb. 1904. Fiul lui Ion și al Smarandei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONESCU, Ion. N. la 17 nov. 1899. Fiul lui Iordache și al Profirei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONESCU, Ion. N. la 27 apr. 1907. Fiul lui Răducanu și al Teodorei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONESCU, Ion. N. la 15 feb. 1897. Fiul lui Toader și al Mariei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONESCU, Ion I. N. la 30 sep. 1894, în familia preotului Ion Simionescu din com. Erbicieni – Iași. Absolvent al Școlii militare de infanterie. Combatant în război, decorat cu ordinele „Steaua României” în grad de cavaler și „Coroana României” în grad de ofițer. Absolvent și al Fac. de Medicină, 1926. După obținerea titlului de doctor, prin concurs, a fost numit medic la Spitalul Mixt din Chilia Nouă, jud. Ismail (azi în Rep. Moldova) între 1927 - 1934, interval în care a făcut o specializare în Franța și Germania. Transferat ca medic primar chirurg la Turnu Măgurele până în 1942, apoi la Spitalul Sfântul Spiridon din Galați pentru 2 ani. În perioada 1944-1945 s-a aflat pe câmpul de luptă cu Spitalul de campanie, activând cu gradul de maior chirurg până la terminarea războiului. Angajat în politică, a ocupat posturile de prefect de Romaniți, sub Guvernul Goga-Cuza, și ministru subsecretar de stat la Ministerul Sănătății în Guvernul Gigurtu, din care a demisionat după cedarea Transilvaniei de Nord. Spre sfârșitul războiului, în timpul campaniei comuniste pentru înlăturarea gene-ralului N. Rădescu de la conducerea țării, pe 23 feb. 1945, a fost îndepărtat din toate spitalele din țară. Și-a deschis un cabinet particular la București (1945-1946) și un sanatoriu particular la Alexandria (1946-1950). Arestat în mai multe rânduri și anchetat, dar pentru scurtă vreme. În 1949 a fost din nou arestat. Condamnat la 5 ani închisoare pentru contribuția la „dezastrul țării”. De la Jilava a fost transferat pentru scurt timp la pen. Aiud.

La sfârșitul lui nov. 1950 a fost transportat cu o dubă la Canal, alături de col. dr. chirurg Traian Mihăilescu, prof. Mihail Paulian, prof. arhitect George-Matei Cantacuzino, Ernest Bernea, Victor Jinga și multe alte personalități. După Poarta Albă a ajuns în lg. Peninsula, în 1951. A fost repartizat într-o brigadă care lucra la săpăturile de la Mamaia. A încercat să treacă neobservat, dar informatorii, în special studenții din brigăzile 13-14, au aflat curând că printre ei se află un fost ministru, iar Bogdănescu și Enăchescu, amândoi mediciști, s-au dus la politrucul Chirion și i-au adus la cunoștință descoperirea. Bogdănescu i-a cerut lui Chirion să îl repartizeze în brigada pe care o conducea ca să-l învețe cum se muncește „pentru con-struirea socialismului”. Enăchescu a cerut și el să-i fie repartizat propriul unchi, avocatul-deputat manist Marin Pițigoi, care „îi exploatare pe țărani”. Cererile au fost aprobate și cei doi au fost aduși în noile brigăzi, după ce au trecut mai întâi prin biroul ofițerului politic unde au fost bătuți cu îndârjire. Dr. Ion Simionescu era obligat să muncească din greu, iar la înapoierea de pe șantier trebuia să spele dormitorul, noapte de noapte, pentru a fi împiedicat să se odihnească. Cel care-l supraveghea era mereu nemulțumit, lovindu-l în permanență cu picioarele, cu băta. Îl chema uneori în ajutor și pe Bog-dănescu, acesta administrându-i și el porția de bătaie. Acestui regim de teroare a fost supus câteva luni în șir, câte două-trei ore pe noapte. Singurele momente mai liniștite erau atunci când în brigadă se făceau acțiuni, adică se aduceau „recalcitrantii”, dușmanii regimului, care o noapte întreagă erau bătuți până la leșin, se arunca apă pe ei să-și revină și iar erau bătuți. Aceasta în timp ce se cânta cu acordeonul și la ferestre se puneau pături ca să nu se vadă ce se petrece înăuntru. Dimineața, cei zdrobiți erau aruncați prin șanțurile din jurul barăcii, ca să-și revină și să plece la muncă. Pe 12 iul. 1951 au venit la vorbitor soția și fiul cu un pachet, dar n-a fost lăsat să se prezinte, fiind pedepsit, în

realitate nu trebuia să fie văzut în starea în care era, cu coastele rupte, cu corpul zdrobit și tumefiat. Așa era obligat să muncească, având în permanență alături un student care-l însoțea peste tot în timpul lucrului, chiar când mergea la W.C. Și așa s-a întâmplat și pe 12 iul. 1951 pe șantierul de la cărămidăria de la Constanța, unde lucrau studenții. Cel care era umbra lui nedespărțită se numea Cojocar Petre, student originar din com. Tepeș Vodă – Constanța. În acea zi de joi, 12 iul. 1951, spre prânz, lucra la cărat molozul cu roaba, din hală în curte. Lucra din greu, nu încărcă roaba la capacitate maximă, dar supraveghe-torul lui a susținut (asta în anul 1995) că închidea ochii și chiar îl ajuta la încărcat. A mai susținut că înainte de prânz a lăsat roaba și s-a îndreptat spre W.C. fără să-i fi spus ceva. Cum erau două cabine, imediat a intrat și Cojocar în cea alăturată, ca să-și îndeplinească misiunea de suprave-ghetor. Dar probabil că n-a observat că, în timp ce el închidea ușa, dr. Ion Simio-nescu ieșea din cabina lui, îndreptându-se hotărât spre cordonul de pază. S-a auzit o împușcătură și când a ieșit din W.C. l-a văzut pe doctor culcat la pământ, în timp ce se declanșase alarma. Incidentul a fost anunțat biroului de la Peninsula, la fața locului au venit anchetatorii, au făcut procesul verbal, iar cadavrul doctorului a fost urcat într-un camion. După circa o lună a sosit în lg. o comisie de anchetă de la București. Între timp se aflase și în țară și în străinătate despre această tragedie. Vestea a căzut ca un trăsnet asupra familiei, care a fost informată după o lună, în ziua de vorbitor. Comandantul Georgescu, pe un ton dur i-a spus fiului: „Cred că înțelegi, tatăl d-tale a murit, să nu faci scandal, că vă arestez.” La cimitirul satului Valea Neagră, preotul, cu teamă, le-a indicat mormântul doctorului. Pentru gestul său preotul a fost arestat. Pe 4 sep. 1951, după venirea lui Albon Tiberiu și Cseller Ludovic, zece dintre torționarii lg. au fost puși în lanțuri și expediați la Aiud, ca șefi în fabrică, printre aceștia numărându-se

Bogdănescu Ion, Enăchescu Simion, Cojocaru Ion, Grama Octavian, Livin-schi Mihai, Lupașcu Pill, Sobolevski Maximilian, Petrică Ion, Sofronie Constantin, Prisăcaru Adrian. Dintre bătași au mai rămas în lagăr Lie Pom-piliu, Stancu Ion, Burculeț Viorel, Griga Ion, Soroiu Gheorghe, Sebeșan Ștefan, Țăranu Ilie, Voineanu Octavian, Laitin Dănilă, Roșca Gheorghe și alții. Câțiva dintre ei au fost executați din ordinul celor ce-i dirijaseră, pentru a șterge urmele. După 7 ani de la asasinarea doctorului Ion Simionescu, osemintele au fost deshumate din cimitirul de la Valea Neagră și în-mormântate la cimitirul Sf. Vineri din București. În memoria sa, la Palatul Studenților în Medicină de la podul Izvor din București și la pavilionul nou al Spitalului din Turnu Măgurele, care-i poartă numele, s-au montat plăci comemorative și s-a ridicat o statuie.

SIMIONESCU, Ion N. N. la 21 nov. 1910 în com. Ciocina – Ialomița. În-vățător. Arestat pe 21 sep. 1949. Torturat crunt de Securitate, pentru că n-a acceptat să fie „înțelegător” în timpul anchetei. Condamnat într-un proces înscenat la 4 ani închisoare, pentru uneltire contra ordinii sociale. Detenția în pen. Jilava și Aiud, unde a ajuns atât de extenuat fizic, încât a murit la scurt timp, pe 8 ian. 1951, ca urmare a torturilor la care a fost supus și a lipsei de îngrijiri medicale. A fost aruncat în groapa comună.

SIMIONESCU, Ion R. Din București. Cazangiu. Condamnat în 1949 la 5 ani muncă silnică. Detenția în pen. Jilava, Gherla și minele de la Baia Sprie.

SIMIONESCU, Iosif. N. la 23 sep. 1895. Fiul lui Gheorghe și al Anei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONESCU, Iosif. N. la 17 aug. 1902. Fiul lui Gheorghe și al Magdalenei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONESCU, Iuliu. N. la 18 mai 1938 în Banat. Condamnat de T.M. Timișoara.

SIMIONESCU, Lidia. N. la 22 feb. 1907. Fiica lui Ilie și a Mariei.

Condamnată. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONESCU, Manolache. N. la 3 mar. 1907. Fiul lui Ștefan și al Despinei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONESCU, Maria. N. în 1930. Din Piatra Neamț. Elevă. Arestată în 1948 în „lotul fetelor” și torturată la Securitate. Condamnată în 1949 de T.M. Iași. Detenția în pen. Suceava, Jilava, Mislea, Târgșor.

SIMIONESCU, Maria. N. la 15 mar. 1910. Fiica lui Ion și a Anei. Condamnată. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONESCU, Maria. N. la 10 aug. 1910. Fiica lui Vasile și a Mariei. Condamnată. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONESCU, Marin. Din com. Urzicuța – Dolj. Țăran. Arestat împreună cu fiul său, Gheorghe, în timpul revoltei țărănești împotriva colectivizării. Bătut la Securitatea din Craiova. Condamnat la 15 ani muncă silnică de T.M. Craiova. Grav bolnav, a murit în 1961, în pen. Galați.

SIMIONESCU, Marin. Împușcat la Jilava.

SIMIONESCU, Marin. N. la 9 nov. 1883. Fiul lui Dumitru și al Elenei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONESCU, Marin. N. la 12 dec. 1912. Fiul lui Ion și al Anei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONESCU, Marin. N. la 13 dec. 1892. Fiul lui Simion și al Radăi. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONESCU, Marioara. Născută Geaneti. Condamnată. Detenția în pen. Jilava, Mislea.

SIMIONESCU, Mihai. N. la 5 iul. 1893. Fiul lui Savel și al Haretei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONESCU, Mihai. N. la 20 iul. 1910. Fiul lui Virgil și al Ilenei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONESCU, Mihai I. N. în 1916 în com. Dițești – Prahova. Arestat de Securitatea din Ploiești. Condamnat într-un proces înscenat, a trecut prin mai multe temnițe comuniste.

SIMIONESCU, Nicolae. Fost chestor în Moldova. Prefect de Roman. Arestat pe 20 iul. 1948. Detenția în pen.

Jilava, Târgșor, Făgăraș.

SIMIONESCU, Nicolae. Șef al Centrului Studențesc Legionar de la Iași. Împreună cu Bogdanovici Ale-xandru și Mărinuș Alexan-

dru făcea parte din comitetul Moldovei, care aduna informații pentru trimiterea camarazilor în străinătate. În anchete, Bogdanovici a declarat că Simionescu adunase arme pentru mișcarea de rezistență și sprijinise grupul ce se organiza în munții Ciucaș. Pe 15 mai 1948 a fost pus în lista celor ce trebuiau arestați, dar a fost prins mai târziu și condamnat. Detenția în pen. Suceava, Jilava, Aiud.

SIMIONESCU, Nicolae. N. la 26 mar. 1922. Fiul lui Constantin și al Aglaiei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONESCU, Nicolae. N. la 25 feb 1913. Fiul lui Nicolae și al Elenei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONESCU, Nicolae. N. la 14 ian. 1900. Fiul lui Pavel și al Mariei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONESCU, Nicolae. N. la 14 aug. 1887. Fiul lui Vasile și al Mariei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONESCU, Nicolae V. N. în 1927. Domiciliat în Ploiești. Cunoscut ca poet. Arestat la 28 aug. 1949 și torturat la Securitatea din Ploiești. Condamnat de T.M. Brașov într-un proces înscenat, la 7 ani muncă silnică. Detenția în pen. Târgșor, Brașov, Jilava, Văcărești, Aiud, Ig. Poarta Albă, Peninsula, minele de la Baia Sprie. Eliberat pe 12 iun. 1956. După 3 luni, în timpul revoluției din Ungaria, a fost din nou arestat. Condamnat la 15 ani muncă silnică. Detenția în pen. Jilava, Gherla și Ig. din bălțile Dunării: Salcia, Luciu-Giurgeni, Grădina. Eliberat în 1964. A executat 12 ani, 7 luni și 12 zile de temniță.

SIMIONESCU, Octavian. N. la 15 apr. 1936. Fiul lui Gheorghe și al Agnete. Condamnat la 10 ani închisoare

pentru trecerea frauduloasă a frontierei, în 1957. Detenția în pen. Gherla, unde a participat la revolta, înăbușită în sânge, din 14 iun. 1958, împotriva terorii impuse de administrație. Dintre deținuții torturați au fost aleși 22 cărora li s-a înscenat un proces prin care li s-a adăugat la pedeapsa inițială încă 10 ani de detenție.

SIMIONESCU, Paul. Condamnat **SIMIONESCU, Petre I.** Unul din cei 11 copii ai preotului Ion Simionescu din com. Păroși, (Leleasca) – Olt. Licențiat în Drept. Condamnat în același timp cu tatăl său, la un an și șase luni închisoare, prin sen. nr. 1109/1951 a T.M. Craiova. Detenția în pen. Craiova, Jilava, Aiud.

SIMIONESCU, Romeo. Din Constanța. Ofițer din marină. Condamnat la 5 ani închisoare.

SIMIONESCU, Ruxandra-Romana. N. la 28 apr. 1928 la Galați. Fiica avocatului Simionescu Gheorghe-Gică, președintele organizației P.N.Ț. Covurlui (Galați). Arestată la 15 aug. 1949 împreună cu tatăl său, denunțată de ing. Al. Bunescu, prieten al familiei, că după 15 mar. 1947 dusesese alimente și scrisori celor arestați la Craiova și Aiud, înlesnind și co-responzența dintre arestați și familiile lor. De-tenția în arestul Malmaison, M.A.I. și pen. Jilava. Eliberată pe 2 sep. 1950. Ulterior s-a căsătorit cu medicul Georgescu Șerban-Bică, eliberat după 10 ani de temniță.

SIMIONESCU, Stere. N. la 1 aug. 1898. Fiul lui Răducanu și al Teodorei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONESCU, Ștefan. N. la 10 apr. 1893. Fiul lui Dumitru și al Ruxandrei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONESCU, Ștefan R. Din București. Arestat pe 8 nov. 1945 pentru participare la manifestația din Piața Palatului.

SIMIONESCU, Teodor. N. la 2 oct. 1898. Fiul lui Ioan și al Ștefaniei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONESCU, Vasile. N. la 29. aug. 1922. Fiul lui Andrei și al Floarei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONESCU, Vasile. N. la 6 apr.

1904. Fiul lui Gheorghe și al Nataliei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONESCU, Vasile. N. la 10 mai 1902. Fiul lui Mihai și al Olimpeiei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONESCU, Vasile. N. la 18 mai 1930. Fiul lui Vasile și al Elenei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONESCU, Vasile I. N. în 1906. Condamnat în U.R.S.S., grațiat și repatriat pe 30 nov. 1955. Abia sosit în țară, după detenția în lg. sovietice, autoritățile românești l-au întemnițat la Gherla, pentru a efectua și restul de pedeapsă, grațiată de sovietici. Alți peste 200 de români, aflați în aceeași situație, au avut parte de același tratament din partea autorităților române.

SIMIONESCU, Vasile V. Din Ploiești. Condamnat. A executat 2 ani, 10 luni și 5 zile.

SIMIONESCU, Viorica. N. la 28 ian. 1943 la Oravița – Caraș-Severin. D.O. din 18 iun. 1951 în Bărăgan, pentru 4 ani și o lună.

SIMIONESCU-RÂMNICEANU, Marin. Condamnat. Detenția în pen. Jilava, Aiud.

SIMIONESCU, Vasile. N. la 19 ian. 1917. Fiul lui Pavel și al Mariei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONETE, Horia. Mort în detenție în 1959, în pen. Gherla.

SIMIONETE, Pompiliu. N. la 30 mar. 1896. Fiul lui Pompiliu și al Paraschivei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONICĂ, Nicolae. N. la 6 aug. 1906. Fiul lui Teodor și al Catincăi. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONOF, Terente. N. la 21 apr. 1926. Fiul lui Mihail și al Nastasiei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONOV, Ghirilă. N. la 25 mar. 1935. Fiul lui Terente și al Paraschivei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONOV, Matriona V. N. în 1901. Din com. Căprina-Strășeni, Basarabia. Deportată în 1949, ca soție de colaboraționist, în reg. Tiumen, U.R.S.S., împreună cu copiii: **Vera** (N. în 1920), **Varvara** (N. în 1924), **Ion** (N. în 1936), **Serghei** (N. în 1939), **Ioachim**

(N. în 1934), **Vasile** (N. în 1944).

SIMIONOVICI, Constantin. Din com. Suceveni-Hliboca, Bucovina. Deportat pe 13 iun. 1941 în U.R.S.S., unde a murit. Numele său este gravat pe o placă din fața altarului bisericii din sat alături de cele 199 victime ale sovieticilor.

SIMIONOVICI, Gheorghe. Student. Condamnat în 1949. Detenția în pen. Jilava și Gherla, în perioada reeducării. A fost cooptat în comitetul de reeducare. În „camera morții nr. 99” aveau loc torturi sălbatice, soldate în dese rânduri cu decesul deținuților. La acțiunea inițiată de criminalul Popa Gh. Alexandru-Țanu mai participau Stoia Ion, Bârsan Florin, Gorgoș Gheorghe și alții.

SIMIONOVICI, Ilie. Al lui Gheorghe. Din com. Pătrăuții de Sus-Storoinet, Bucovina. Numele său este gravat pe troița ridicată în memoria celor 50 de victime făcute de sovietici în comună.

SIMIONOVICI, Niță. N. la 7 ian. 1916. Fiul lui Iosif și al Simcăi. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMIONOVICI, Toma. N. la 10 apr. 1926. Fiul lui Gheorghe și al Anei. Student. Arestat la Iași în mai 1948. Condamnat. În detenție s-a alăturat acțiunii de reeducare inițiată de Bogdanovici. După ce a sosit în pen. Pitești, s-a alăturat lui Țurcanu în Camera „4 Spital” unde aveau loc demascările.

SIMISCHE, Florian. Din com. Aninoasa – Argeș. Arestat pe 23 dec. 1957 pentru favorizarea infractorului, în lotul grupului de partizani Șerban-Voican. Condamnat. Detenția în pen. Pitești, Jilava, Gherla, lagărele Periprava, Salcia. Eliberat pe 14 iul. 1963.

SIMISCHIE, Gheorghe. Din com. Aninoasa-Capul Piscului – Argeș. Arestat pe 23 dec. 1957. Condamnat pentru favorizarea infractorului, în lotul grupului de partizani Șerban-Voican. Detenția în pen. Pitești, Jilava, Gherla, lg. Luciu-Giurgeni. Eliberat în 1964.

SIMISCIUC, Nicolae. N. la 6 feb. 1946 în com. Gârlița – Constanța. D.O.

în Bărăgan.

SIMISCIUC, Ștefania. Din jud. Arad. Condamnată.

SIMISZ, Juvenalia-Ileana. N. la 25 sep. 1930 în com. Barcea – Galați. Călugăriță la mănăstirea Vladimirești. Arestată în 1956. Condamnată la 3 ani închisoare de T.M. Constanța, deplasat la Galați, într-un proces înscenat de Securitate. Detenția în pen. Galați, Huși, Tulcea.

SIMISZ, Lidia-Lucreția. N. în 1933 în com. Barcea – Galați. Călugăriță la mănăstirea Vladimirești. Condamnată la un an închisoare. Detenția în pen. Galați, Tecuci, între 1958-1959.

SIMIȘ. Economist. Condamnat în 1949 la 4 ani închisoare. Detenția în pen. Jilava, Aiud.

SIMM, Dumitru. N. la 23 iul. 1925. Fiul lui Elisei și al Mariei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMO, Iosif. N. în 1961. Din Brașov. Frezor la Întreprinderea de Autobuze Brașov. Arestat pentru participare la revolta muncitorească din 15 nov. 1987. Anchetat de lt. Ciupitu D. și Huțan I.

SIMO, Iosif. N. la 8 iun. 1923. Fiul lui Iosif și al Iulianei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMOCA, Alexandru. N. la 12 aug. 1929. Fiul lui Alexandru și al Mariei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMOCA, Iosif. N. la 10 feb. 1899. Fiul lui Vasile și al Nastasiei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMOIU, Florin. Din Vâlcea. Student la Academia Comercială. Arestat în 1949 de Securitatea din Craiova, care i-a înscenat un proces. Condamnat la Craiova. A trecut prin pen. Jilava.

SIMOIU, Ilie. N. la 5 nov. 1895. Fiul lui Florea și al Elenei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMOLEANU, Traian. N. la 23 feb. 1893. Fiul lui Vasile și al Persidei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMON, Adalbert. N. la 5 mai 1914. Fiul lui Mihai și al Iulianei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMON, Agostan. N. la 29 sep. 1923. Fiul lui Ferentz și al Elisabetei.

Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMON, Alexandru. N. la 7 apr. 1918. Fiul lui Dănilă și al Susanei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMON, Ana. N. în 1888. Soția lui Simon Nicolae P. Deportată în 1949, în reg. Cita, U.R.S.S.

SIMON, Andrei. N. la 4 ian. 1902. Fiul lui Andrei și al Anei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMON, Andrei. N. la 17 iul. 1922. Fiul lui Gheorghe și al Lilei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMON, Arpad. N. la 22 feb. 1912. Fiul lui Ioan și al Anei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMON, Arpad. N. la 3 oct. 1943. Fiul lui Iuliu și al Rebecăi. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMON, Augustin. N. la 28 sep. 1923. Fiul lui Francisc și al Elisabetei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMON, Carol. N. la 6 sep. 1906. Fiul lui Martin și al Barbarei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMON, David. N. la 14 sep. 1910. Fiul lui Leibiu și al Șurei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMON, Dionisie. N. la 23 sep. 1904. Fiul lui Ioan și al Anei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMON, Elvira. N. la 19 dec. 1927 în com. Șemlacul Mare – Timiș. D.O. din 18 iun. 1951, în Bărăgan, împreună cu fiica, **Elvira** (N. la 19 nov. 1950), pentru 4 ani.

SIMON, Emil. N. la 14 ian. 1897. Fiul lui Ioan și al Catalinei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMON, Ferencz. Repatriat din Germania, a fost condamnat în România. În 1951 se afla în pen. Gherla, unde lucra la atelier și era omul lui Ștefan Rek, un cunoscut denunțator care-și crease o adevărată rețea în penitenciar.

SIMON, Floarea. N. la 7 apr. 1909. Fiul lui Dumitru și al Ștefaniei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMON, Francisc. N. la 24 mai 1906. Fiul lui Francisc și al Evei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMON, Francisc. N. la 14 iul.

1903. Fiul lui Iosif și al Rozaliei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMON, Francisc. N. la 1 mai 1930. Fiul Mariei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMON, Frantz. N. la 29 mar. 1919. Fiul lui Petru și al Sofiei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMON, Gyula. N. la 6 iun. 1941. Fiul lui Mihai și al Anei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMON, Ignăție. N. la 10 mai 1924. Fiul lui Emeric și al Vilmei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMON, Ilie. N. la 14 aug. 1898. Fiul lui Abel și al Mariei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMON, Ioan. N. la 20 oct. 1922. Fiul lui Andrei și al Rozei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMON, Ioan. N. la 8 mar. 1931. Fiul lui Ioan și al Rozaliei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMON, Ion. N. la 10 iun. 1918. Din Curtici – Arad. Fiul lui Zaharia. Arestat în 1949 de Securitate. Condamnat de T.M. Timișoara la 4 ani închisoare, într-un proces înscenat.

SIMON, Ion. N. la 1 dec. 1916. Fiul lui Ioan și al Anei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMON, Ion P. N. în 1894. Din com. Zăbriceni-Edineț, Basarabia. Deportat în 1949 în reg. Cita, U.R.S.S., împreună cu soția, **Maria** (N. în 1900), și fiica, Lidia.

SIMON, Iosif. N. la 8 sep. 1932. Fiul lui Gheorghe și al Margaretei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMON, Iosif. N. la 14 dec. 1908. Fiul lui Ludovic și al Barbarei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMON, Iosif. N. la 4 dec. 1908. Fiul lui Ludovic și al Rozaliei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMON, Iozef. N. la 31 dec. 1883. Fiul lui Mozeși și al Anei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMON, Istvan. N. la 29 mar. 1943. Fiul lui Șandor și al Mariei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMON, Iulian Gh. N. la 30 sep. 1903 la Satu Mare. Dulgher. Arestat

pe 12 sep. 1959. Condamnat la 15 ani muncă silnică, pentru uneltire contra ordinii sociale și agitație. Detenția în pen. Satu Mare, Cluj și Gherla, unde a murit în 1963.

SIMON, Iuliu. N. la 29 sep. 1903. Fiul lui Gheorghe și al Floarei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMON, Iuliu. N. la 1 mar. 1905. Fiul lui Ludovic și al Mariei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMON, Iuliu. N. la 18 mai 1930. Fiul lui Mihai și al Anei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMON, Ivan P. N. la 23 apr. 1922 în com. Sănandrei – Timiș. Deportată la 15 ian. 1945 în U.R.S.S., unde a murit pe 7 sep. 1945 la Rudnik.

SIMON, Izidor. N. la 26 dec. 1916. Fiul lui Samoilă și al Catalinei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMON, Johann. Din com. Mănărade – Alba. Deportat în U.R.S.S., la 15 ian. 1945.

SIMON, Katharina. Din com. Mănărade – Alba. Deportată în U.R.S.S., la 15 ian. 1945.

SIMON, Lucaci. N. la 17 aug. 1923. Fiul lui Francisc și al Barbarei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMON, Ludovic. N. la 6 ian. 1902. Fiul lui Martin și al Iuliane. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMON, Maria. Din com. Mănărade – Alba. Deportată în U.R.S.S., la 15 ian. 1945.

SIMON, Martin. N. la 3 feb. 1938. Fiul lui Ioan și al Anei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMON, Martin. N. la 21 mai 1921. Fiul lui Ștefan și al Sarei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)

SIMON, Michael. Din com. Mănărade – Alba. Deportat în U.R.S.S., la 15 ian. 1945.

SIMON, Mihai. N. în 1893. Funcționar. Arestat în 1946, a murit în același an, în timpul anchetei.

SIMON, Mihai. N. la 10 aug. 1926. Fiul lui Ștefan și al Mariei. Condamnat. (Arhiva S.R.I.)